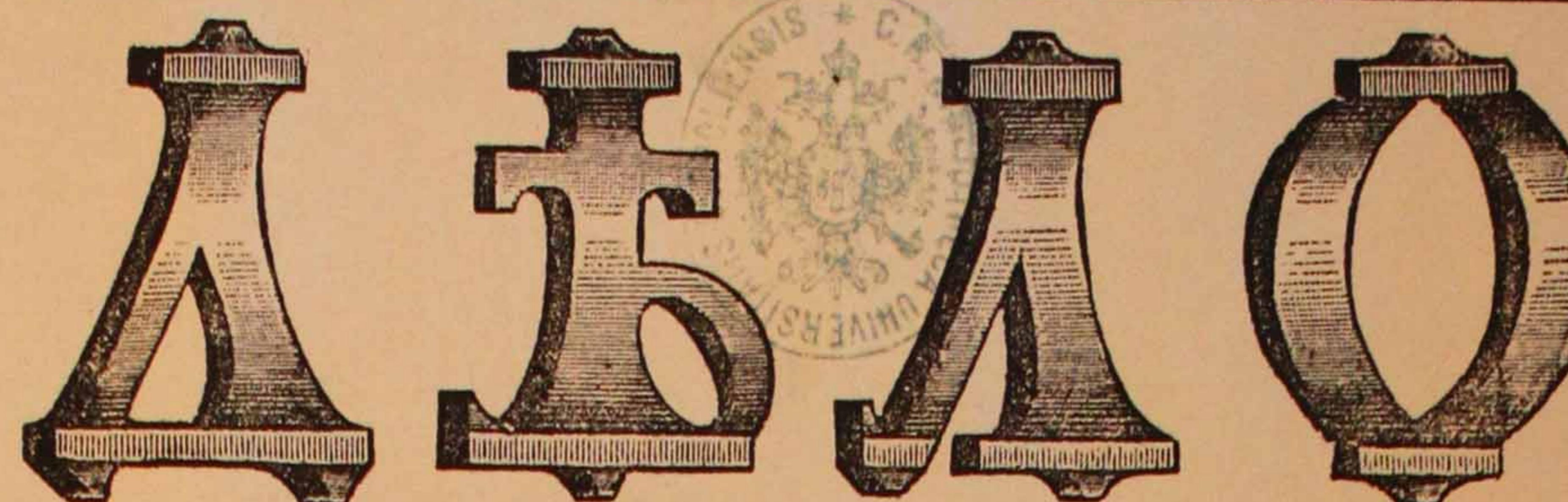

Выходитъ во Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы
коже рукихъ святыи о 4-й год попол. Литер. додатокъ
"Бібліотека наїзномъ. поїздомъ" виходить по 2 почат. ар-
кушъ кожого 15-го и последнаго для кожного мѣсяця.
Редакція, адміністрація и експедиція підъ Ч. 44 улиця
Галицка.
Всі листы, посылки и рекламаціи належить пересыпать
гдѣ адресою: редакція и адміністрація "Дѣло" Ч. 44 ул.
Галицка.
Рукописи не звортався толькожа на попереднє вісторо-
жно.
Поодиноке члено 12 кр. а. в.
Оголошення приймаються по цінѣ 6 кр. а. в. бѣ однов-
строчки печаткою.
Рекламації неопечатаній вільний бѣть порта.
Предплату належить пересыпать франко (найлучше
вічтовимъ переказомъ) до: Адміністрації часопису "Дѣло"
ул. Галицка, Ч. 44.

ВІ. Читателівъ въ Россіи просимо ма-
ти на увазѣ, що въ вимовѣ *п-ji*, *б-і*, *и-і* (въ
серединѣ и на кінці слівъ) = *ы*, *и* (на початку
слівъ и по самогласныхъ) = *і*, *б* (на початку
слівъ) = *ві*.

"Просимо о надсыланье предплаты
на IV четверть року и о выровнанье дав-
нейшихъ рахунковъ."

По соймъ.

III.

Въ обоихъ попередніхъ статіяхъ підъ
сімь заголовкомъ представили мы нашимъ чи-
тателямъ безсторонно, бо на підставѣ фактівъ
и цифровыхъ датъ, способъ поступованія на-
шої громадки посольской въ соймѣ, еи заходы
и практию и гдеякій додатній результаты тихъ
єи заходовъ и еи практи. Мы съ правдивою
пріятностю доказали, що въ поступованію ру-
сихъ пословъ не було робінцівъ, що они
чили солідарно рука обь руку, — а тымъ
самимъ мы и доказали, що всікій дѣленьє ру-
сихъ пословъ не згднє съ фактичнимъ ста-
номъ рѣчи. Ми виказали такожъ, що падімѣ-
ро скептичній и пессимистичній отзыви о дѣ-
яльності нашихъ пословъ въ соймѣ не мають
реальної подставы, — ба що більше и що
головне, такій отзыви спосбій знеохотити на
будуще пардѣ не лише до борбы виборчої
за русими заступниками и до заступаючихъ
єго тепер русихъ пословъ въ соймѣ, але
способній такожъ въ загалѣ підкопати довѣріе
єго до своєї провідницї въ дѣлахъ народнихъ
— до цѣлії рускої інтелигенції.

Русь галицка може бути сильною лиши —
народомъ. Коли народъ въ всіхъ дѣлахъ на-
роднихъ буде стояти густою лавою за свою
інтелигенцію, — тогдя Русь галицка зможе
зовсімъ безпечно и самоувѣрено називати се-
бе непоборимою п'якою вражою силою. Зъ
того погляду мы уважаемо шкодливъ всяке
підкопуванье довѣрія народу до єго інтели-
генції, а такими підкопуваньемъ узнаємо и
тенденційне зменшуванье заслугъ тихъ інте-
лігентнихъ людей, которымъ народъ давъ пов-
номочність боронити єго права и интереси въ
красовій законодательній тѣлѣ.

Показавши въ попередніхъ статіяхъ со-
лідарність нашихъ пословъ м'ежъ собою и

суму та значеніе ихъ дѣяльности, хочемо пы-
нитъ колька слівъ посвятити отношенію русихъ
пословъ до цѣлії польської більшості, якъ
оно проявлялося въ соймѣ, и схарактеризу-
вати становище Русинівъ до Поляківъ по
соймѣ.

Зъ представленої дѣяльности русихъ
пословъ переконалися наші читателі, що ру-
сікі посли брали всюду можливу участу — чи
промовами, чи підписами внесень, чи практими
въ комісіяхъ — въ такихъ дѣлахъ, котрій
дотыкали економичного и соціального стану
нашого народу. Загрожений економичній до-
бробытъ народу звертавъ на себе найбільшу
уягу нашихъ пословъ. И не диво. Задачею
рускої інтелигенції на п'янішну пору єсть
передовсімъ — дбати всіми силами про під-
двигненіе народу зъ єго економічної нужди,
зъ єго соціальної зависимости и неволї. Се
перша головна точка нашої народної програ-
ми. Голодний и невільник готовъ мащути
рукою на всяку хочбу золотими устами го-
лошенню проповѣдь о патріотизмѣ, о національ-
ності — и готовъ ити туда, куди попирає
єго желізна конечність. Се треба намъ добре
порозуміти и після чого вести нашу практию,
въ товариствахъ, въ просвѣтѣ народній и —
въ законодательныхъ тѣлахъ. Съ піддвигува-
ніемъ економічного и соціального быту ру-
сікого народу буде певно піддвигатись въ іншъ
при нашихъ широкихъ заходахъ въ письменствѣ
и товариствахъ почути національності и тре-
валій та здоровий патріотизмъ. Взявши се на
увагу, п'ято здорово-мислячій чейже не по-
важиться жадати бѣть русихъ пословъ опози-
ції противъ такихъ внесень чи резолюції зъ
сторони польської, якъ внесена чи резолюції
їн. Меруновича, Мадейского, Тышкевича; опо-
зиція тутъ була вже справдѣ "фактію".

Що така факція опозиція русихъ пословъ
була вода на м'янії нашихъ противни-
ківъ и добре послужила имъ при всякихъ
будучихъ виборахъ, — о тѣмъ нема що и
говорити. Закине кто, що многій "добрій" ви-
сення зъ сторони польської більшості мали
значеніе більше паліативного средства н'єть
радикально-гоючого ліку на народну нужду.
Ми признаємо се и бачимо, що и рускі по-
сли се розуміли; бачимо се зъ промовы о.
Січинського, вигощеної при загальній де-
бати надъ бюджетомъ, въ котрій заявивъ, що
лишь реформа податку грунтового опера на

засадахъ прогресії съ увзглядненіемъ *minim*
потрібного до екзистенції податника може
поліпшити условія сельского и маломѣсткого
господарства. Але чи кто, знаючи обмежений
кругъ ініціативи русихъ пословъ, зможе имъ
робити закідъ, що не маючи способу самій
виступати съ отповѣдними потребами народ-
нимъ внесеніями, мусіли записатись чужими
внесеніями паліативними? Тутъ одиноче наше
дѣло ширити въ народѣ познанье єго правди-
вихъ економічнихъ потребъ и допомагати ему,
щобъ онъ самъ, понявши ихъ добре, допоми-
нався о нихъ все и всюда, чи безпосередно,
чи черезъ своїхъ заступниківъ. Коли народъ
порозуміє, чого ему треба, и зм'єркує, кто
ему се выбороти скоче, — тогдя мандати ру-
сихъ селянъ певно не попадуть въ руки
польськихъ шляхтичвъ.

Въ дѣлахъ національно-политичніхъ ру-
сікі посли въ минувшій сесії, хочь и хотіли,
не могли виступати такъ остантнійно, якъ
давнійше. Причина проста: не було ихъ на
столько, щобъ могли внести яку небудь ін-
терпеляцію въ справахъ кривдахъ руску на-
родності, якъ се бувало давнійше, а підно-
шенню національнихъ кривдъ вплетене въ про-
мови отпосячія до якогось іншого рода
предмету, губилося въ аргументації дотыкаю-
чої самого предмету. Польський, а особливо
офиціозній в'єнський газети використали сю
обставину и тенденційно представили дѣло
такъ, що, мовлявъ, рускі посли покинули
опозицію въ національно-політичній взглядѣ
и годятся на существоючій отношения. До того
що дуже на руку имъ малозначущій фактъ,
що въ соймѣ знайшлася більшостъ для під-
вигненія рускому театрови субвенції о 1000
зр. и для удѣленія "Просвѣтѣ" 1000 зр., о ко-
трій она не просила.

Якъ сказано, въ такомъ представленію
дѣла мы бачимо тенденційності, незгдну съ
правдивимъ становомъ рѣчей. Колькома тисячами
гульденовъ — и то зъ власнихъ подат-
ківъ нашихъ — польська більшостъ не заво-
рожить тяжкихъ нашихъ кривдъ и не заткає
намъ усть голосно домагатися належнихъ
намъ, галицькій Русі, правъ народно-політич-
ніхъ и боротися о економічніе та соціальне
піддвигненіе нашого народу. Білянсь нашъ якъ
стоять передъ соймомъ, такъ стоять и по
соймѣ!

сихъ машинъ въ даному случаю буде єго каль-
куляції найбільшій.

А позаякъ сила електричності до теперъ
— якъ вже сказано — переважно въ двохъ
напрямкахъ заняла м'ясеце въ щоденномъ жи-
тії чоловѣка, то и вистава переважно въ сихъ
напрямкахъ подавала найбільше займаючого.
Електричні лампи и електричні моторы бу-
перечно найбільшу роль отгравали на єї
виставі. Однакожъ н'єщо такъ не притягало,
якъ електричні свѣтло. Мало кто глядѣвъ на
ті машини, що єго родили; неодного видачай-
ного чоловѣка не обходило, що б'єкъ и якъ оно
береся? Видишъ тє свѣтло, подивлявъшь, любув-
ашся нимъ, купавши въ н'ємъ, якъ та капля
роси въ свѣтлій вітодячого сонця — и буде
тебе! Але вчагававомъ духъ твій, що п'я-
нений симъ незвичайнімъ явищемъ мовби
задрімавъ, будите въ тобѣ и ти заразъ такъ
и пытаєшъ: Зъ б'єкъ виявляє се чудо и где
єго жерело?

Свѣтло електричне почало доперва въ
последніхъ рокахъ отгравати велику ролю,
хочъ оно вже давно, бо б'єкъ початку сего сто-
ліття було відоме. Вже въ 1830-тихъ рокахъ
почали єго уживати до освітлювання въ комна-
тахъ, театрахъ и т. п., але все то було лише
вніятково якъ щось незвичайного; щобъ оно
сталося колись въ житії щоденномъ ужиточ-
нимъ, конче потрібнимъ, отомъ н'єкто тогдя
и не подумавъ. Доперва коли виявлено ді-
намо-електричні машини и можна було елек-

тричність лекше добувати, то и свѣтло елек-
тричне почалося чимъ разъ більше уживати
а нинѣ вже стає майже необхіднимъ.

Humphry Davy бувъ першій, що 1802 р.
виявивъ се свѣтло. Єнъ сполучивъ двѣ лі-
сочки твердого вугля съ дротами, по котрьхъ
переходивъ токъ електричній, и зв'євъ та ву-
гль конічиками до себе. Наразі показалося свѣ-
тло въ видѣ лука, котрій переходивъ бੰть
одного вугля до другого. Зъ б'єкъ и пошла
названа "електричній лукъ", "лукове свѣтло",
"лукова лампа".

Але вугль спалюються съ часомъ, стають
короткими, лукъ електричній притахає а въ
коні і гасне. Треба отжі було видумати та-
кій механізмъ, котрыйбъ та вугль державъ
въ однаковій розтайності бੰть себе. Симъ ме-
ханізмомъ суть такъ звані регуляторы. Якъ
лишь вугль стають короткими, то slabnє и
токъ електричній, що свою силою здержує
регуляторы; осла не токъ, то регуляторы за-

чинають дѣйствувати, посувують вугль и ре-
гулюють тимъ способомъ свѣтло. Але зъ разу
въ одній кругъ токовомъ можна було уста-
вити лише одну лампу; когдя лампа потреб-
увала світла генератора. Се була дуже
велика невигода. Около 1873 р. однакожъ
виявивъ Simens въ Німеччинѣ и дру-
гій способъ, при помочі котрого можна
5—6 ламп запалити однімъ дротомъ. Пізній-
ше що виявлено способъ, за помочію котрого
можна нав'єтъ до 30 ламп запалити. На єї

Предплатна на "Дѣло" для Австроїї: для Россії:
на п'ять роківъ . . . 12 зр. на п'ять роківъ . . . 12 рубл.
на п'ять роківъ . . . 8 зр. на п'ять роківъ . . . 6 рубл.
на чверть року . . . 3 зр. на чверть року . . . 3 рубл.
на п'ять роківъ . . . 16 зр. на п'ять роківъ . . . 16 рубл.
на п'ять роківъ . . . 8 зр. на п'ять роківъ . . . 8 рубл.
на чверть року . . . 4 зр. на чверть року . . . 4 рубл.
на п'ять роківъ . . . 250 зр. на п'ять роківъ . . . 250 рубл.
на чверть року . . . 125 зр. на чверть року . . . 125 рубл.

Для Заграниці, окрімъ Россії:
на п'ять роківъ . . . 15 зр.
на п'ять роківъ . . . 750 зр.
на чверть року . . . 375 зр.
на п'ять роківъ . . . 125 зр. на п'ять роківъ . . . 6 зр.

Судовництво въ Галичинѣ.

Оть давнія вже даються въ всіхъ сторінъ
Галичини чути голоси на вадливе уладжене
судовництва, разъ для того, що устава цивиль-
на, въ давніого часу, не отповѣдає вже нині-
шнімъ потребамъ і грѣшилъ головно прово-
локою справъ и надто великою комплікацією
въ поступованію, а по друге и для того, що
сили галицького судовництва за малі и недо-
статочні залагоджувати належито, скоро и
точно вѣсъ справы, якій входять до судовъ.

Мы, конечно, не думаємо вбивати всіхъ
закідівъ противъ нашого судовництва; про-
тивно, не одно що малибъ мы докинути. Кон-
ституємо толькожо, що обѣ та вадливості въ
давнія вже стали додаткомъ діскусій і фах-
овихъ і газетирскихъ, що зостали привнані
и урядово въ найвищихъ м'ясцяхъ, бо самимъ
мін. Пражакомъ, котрый обв'язавъ на одній
въ найближчихъ сесії рады державної пред-
ложити проектъ устного поступованія въ спра-
вахъ цивильнихъ, і въ м'яру тої нової ре-
форми сейчасъ на першому м'яці достаточ-
ніше заохопити Галичину въ силы суд-
овничихъ.

Розуміємо, що можна въ робінськихъ боковъ
глядіти на ту обв'язанку, а такожъ и на саму
будущу благодать помноженія силь судовни-
чихъ. Правда, при тепер'їшній переважно
канцелярській і бюрократичній необхідно ве-
де за собою взрѣсть бюрократії, котрій не може
собѣ представити справи і интереси не під-
лежачихъ єї доглядови і контроли. Чоловѣ-
ковъ стоячому въ боку можна однакожъ гля-
діти критично на таку конкуренцію, при котрій
остаточно бюрократії підбіджавъ; можна
уважати взрѣсть бюрократії не безвагіднимъ
добромъ, але радше тягаромъ для краю; можна
подумати собѣ реформу устави цивильної и
поступованія цивильного безъ побольшування су-
довництва, а за то съ

и такъ скоро, якъ бы сего вымогавъ духъ уставы и интересъ людности. Наведено ту доказательный цифры послѣ недавно выданою въ Краковѣ брошурѣ п. Тунау*) п. а. "Siedownictwo w Galicyi".

Людность всѣхъ краѣвъ Долитавіи выносить загаломъ 22,144,244 душъ, а просторонъ тѣхъ краѣвъ 5448 миль. Въ Долитавіи маємо 1 судъ наивысшій, 9 судовъ высшихъ (адвокатійныхъ), 95 судовъ окружныхъ и 920 судовъ повѣтowychъ (мѣжъ тѣми 81 судовъ мѣско-демократичныхъ). Выдатки загаломъ бюджету министерства справедливости на 1883 р. выносятъ 20,898,441 зл. Взявиши пересѣчнѣе числа, побачимо, что въ Долитавіи повинна припадати 1 судъ колегіальный на 340,681, а 1 повѣтовый на 24,069 мешканцевъ. Взявиши на увагу, что Галичина числить 5,958,807 душъ, то поѣдни сей пересѣчнѣе повинна Галичина мати 18 судовъ колегіальныхъ, а 247 повѣтowychъ; мѣжъ тѣми она має левда бѣть трехъ лѣтъ 12 судовъ колегіальныхъ и 176 повѣтowychъ, — отже о 6 колегіальныхъ и о 71 повѣтowychъ менше, нѣжъ повинно быти поѣдни золотого правила, "рѣвній права для всѣхъ". Одинъ судъ окружный привадає въ Галичинѣ на 496,575, а одинъ судъ повѣтовый на 33,801 мешканцевъ.

Такъ само яко буде тая нерѣвнѣсть, коли вовзмемо за подставу рахунку просторонъ краю. Постає того рахунку въ Долитавіи пересѣчно выпадає 1 судъ высший на 605 миль, 1 судъ окружный на 83-8 миль, а 1 судъ повѣтowy на несповна 6 миль. Мѣрачи тою мѣрою, выпадають на Галичину 17 судовъ окружныхъ и 242 повѣтowychъ; мѣжъ тѣми, коли тепер 1 судъ окружный выпадає на 119 миль, а 1 судъ повѣтowy на 8½ миль.

Приглажнѣмъ теперъ самому складови тѣхъ судовъ. Въ Долитавіи подлягає 9 судамъ высшимъ поважнѣе число 3,593 судіївъ, т. е. 1 судія припадає на 6,350 душъ. Въ Галичинѣ маємо судіївъ (безъ авокультантовъ) 714, т. е. 1 судія припадає на 8,346 душъ, — значить, маємо о 224 судіївъ за мало.

Переходячи до поодинокихъ категорій урядниковъ судейскихъ, побачимо, що въ окружахъ 9 ти высшихъ судовъ Долитавіи есть загаломъ президентовъ, вице-президентовъ, гофратовъ и старшихъ софѣтиковъ, загаломъ судіївъ другомъ інстанціи 182, т. е. 1 выпадає на 121,672 душъ. Постає того пересѣчнѣе мѣры повинно быти въ Галичинѣ разомъ съ Буковиною (котра есть ст. нею судово получена) 54 софѣтиковъ высшихъ, о 5 бѣльше нѣжъ есть теперъ. — Судіївъ першої інстанції, т. е. президентовъ, превесѣбъ и софѣтиковъ судовъ краївыхъ, торговыхъ и окружныхъ есть въ Долитавіи 646, т. е. 1 на 34,279 душъ. Постає того повинно быти въ Галичинѣ и Буковинѣ разомъ 188 судіївъ сей категорії, а есть ихъ системизованихъ лишь 146, хибуе отже 42. Въ подобной пропорції за мало есть и секретаріївъ судовихъ и адъюнктовъ секретарскихъ, которыхъ повинно быти въ Галичинѣ и на Буковинѣ після пересѣчнѣго рахунку 41, а есть системизованихъ лишь 23, такъ що хибуе тѣхъ посадъ 18. — Адъюнктовъ при трибуналахъ першої інстанції въ Долитавіи есть 506, т. е. 1 судія-адъюнктъ на 43,763 душъ. Постає того въ Галичинѣ и Буковинѣ повинно быти 149 адъюнктовъ, а есть системизованихъ

лишь 109, хибуе отже 40 посадъ. — Посадъ судейско-прокураторскіхъ есть въ Долитавіи 203 т. е. одна на 109,084 душъ. На Галичину и Буковину выпадають 60, а есть системизованихъ лишь 45, такъ що и ту хибуе 15 посадъ, а то 5 прокураторовъ и 10 субститутовъ прокураторії. — Въ повысшихъ обчисленняхъ и увагляднено адъютованихъ (платныхъ) авокультантовъ, бо тѣ посады не суть суддями въ властивомъ значеніи того слова. Въ Долитавіи есть ихъ 703, т. е. одинъ платный авокультантъ на 31,500 душъ. На Галичину повинно выпади 207 платныхъ авокультантовъ, а системизованихъ посадъ есть лишь 179, т. е. хибуе 28 посадъ. — Урядниковъ манипуляційныхъ, іпотечныхъ и рахунковыхъ есть въ Долитавіи въ девати высшихъ судахъ 2857, т. е. 1 урядникъ манипуляційный на 7,400 душъ. Въ Галичинѣ и на Буковинѣ есть системизованихъ посадъ тѣхъ урядниковъ 556, а выпадає на тѣ краѣ 882 посады, т. е. хибуе ихъ 326. — Такъ само и що до слугъ судовихъ, числичи въ тѣ и дозорціївъ визначнихъ при судахъ краївыхъ, окружныхъ и повѣтowychъ, замѣчаю такоже кричнѣй недостатѣ. Для обслуги судовництва въ цѣлой Долитавіи есть загаломъ 3,155 посадъ для слугъ; пересѣчно повинна одна посада слуги припадати на 7,002 душъ, т. е. повинно ихъ въ Галичинѣ бути 932, — мѣжъ тѣми и ту навѣтъ хибуе намъ 230 посадъ.

Гляньмо теперъ на дѣло въ боку грошевого! Цѣлый бюджетъ министерства справедливости выносить въ Долитавіи на р. 1883, якъ мы вже сказали, 20,898,441 зл. изъ выдаткахъ визчайнихъ и надзвичайнихъ. Коли бѣть ти суми отшибнено кошти удержанія министерства справедливости и наивысшого суду въ Вѣдѣ, выносичи загаломъ 686,683 зл., дальше суму 1,135,311 зл. яко выдатки надзвичайний, а въ конці суму 2,272,000 зл., на заклады визчайчій и на виконань карти въ закладахъ карнихъ, то остається сума 16,804,447 зл. представляє властивий выдатокъ на вимѣрованье справедливости въ 9 округахъ высшихъ судовъ Долитавіи. Се значитъ: пересѣчно 70 кр. на одного мешканца; мѣжъ тѣми въ Галичинѣ и Буковинѣ выпадає на одного мешканца пересѣчно лишь 58 кр. Коли жъ загальний выдатокъ на судовництво въ Долитавіи подѣлити числомъ миль квадратовихъ, то выпаде на 1 миль пересѣчно 3,061 зл. выдатку на судовництво; мѣжъ тѣми въ Галичинѣ выдатокъ той виситъ на 1 миль только 2,365 зл., т. е. о 696 зл. менше нѣжъ бы при рѣвнѣй справедливости належало.

Бачимо отже, що при теперѣшнѣмъ численнѣ хибуе въ Галичинѣ:

- 1) 1 посада вице-президента висшого суду съ платнею и додаткомъ 7,000 зл.
- 2) 4 посада софѣтиковъ суду висшого по 3280 зл., разомъ 13,120 зл.
- 3) 5 посада превесѣбъ судовъ окружнихъ по 3,660 зл., разомъ 18,300 зл.
- 4) 37 посада софѣтиковъ суду краївого по 2,360 зл., разомъ 79,320 зл.
- 5) 18 посада секретаріївъ по 1,720 зл., разомъ 30,760 зл.
- 6) 40 посада адъютовъ колегіальныхъ по 1,540 зл., разомъ 61,600 зл.
- 7) 71 посада судіївъ повѣтowychъ по 1,640 зл., разомъ 116,440 зл.
- 8) 5 посада прокураторовъ по 2,620 зл., разомъ 13,100 зл.
- 9) 10 посада субститутовъ прокураторії по 1,740 зл., разомъ 17,400 зл.
- 10) 14 посада платныхъ авокультантовъ по 600 зл., разомъ 8,400 зл.

*) "Siedownictwo w Galicyi. Porównanie statystyczne zestawili Ludwik Turau, radosz magistratu krakowskiego, byly adjunkt sadowy. Krakow 1883."

волокно зъ бамбуса, спаливъ его на уголь, очистивъ въ всякого газу и ваклепивъ въ склянну подвогасту банку, въ котрой не було анѣ крихти воздуха. До обохъ концівъ бамбусового волокна прилучивъ за помочею отвѣднѣй приядобъ токовихъ дроты и жарѣюча лампа була готова. Сименсъ уживає замѣть бамбусового волокна спаленій на уголь папандекель.

Жарѣючій лампи суть вправдѣ дорожнѣ якъ луковій, але въ нихъ не треба майже що дні змѣнити вугла, якъ сего треба въ луковихъ. Досить потиснути пружинку — а лампа вже сїйтъ. Она може бѣть всякого отновлюванья горѣти 1000—1500 а навѣтъ и 5000 годинъ; свѣтло єи есть золотистої барви, дуже спокойнѣ и не разить очей.

Цѣкава рѣчъ, якъ представляються теперъ кошти електричного свѣтла; чи може оно ставити підъ сїмъ взглядомъ на рѣвнѣ съ газомъ и выперти его въ улицѣ мѣсть, фабрикѣ и варстатахъ. За помочею силы одного коня можна получить свѣтло рѣвнаючеся 240—640 свѣчкамъ, а дуже легко можна получить свѣтло въ силѣ 280 свѣчокъ. Постає силы машини треба за одну силу коїя заплатити 16—20 кр., при малой машинѣ только 1½—4 кр. При валоженю однї великої фабрики обраховано, що газъ конптуава 20 кр., а свѣтло електричнѣ 19½, рахуючи за силу свѣтла 8 свѣчокъ. При освѣтленїю одного зъ французскихъ театровъ показалося, що свѣтло електричнѣ сто-

яло о ¼ дешевше, якъ свѣтло газу. Такъ мається рѣчъ при лампахъ луковихъ. Дорожнѣ свѣтло електричныхъ свѣчокъ. Але и тутъ вже пороблено рѣжній винаходы, котрій ароблять свѣтло електриче загально приступнѣмъ. Скрибановъ видумавъ именно свѣчки, котрій можуть виступити мѣсце лампъ столowychъ, и при тѣмъ дуже дешевій. Его свѣчки електрична представляє намъ посудину деревлану два разы такъ велику якъ резервоаръ нашої звичайної нафтowej лампи. Въ сїй посудинѣ находити керело електричне. Надъ посудиною есть порцелянова насада, на котрой мала поломѣна електрична може 6 годинъ горѣти. Сей апаратъ такъ побольшеннѣй, що дає свѣтло рѣвнаючеся 5 свѣчкамъ, принесити вже значнї користи, бо свѣтло єго мало що бѣльше коштує якъ звичайна свѣчка. Найдорожнѣ стоять до нынѣ жарѣючій лампи.

До теперъ однакожъ не можна съ всею точностю означати кошти електричного свѣтла; они зависятъ бѣть условій продукції, бѣть силы мотора, цѣни вугла, рѣчного числа годинъ освѣтлювання, и т. п. Але якъ бы оно и не було, свѣтло електричне здобуло собѣ вже важнѣ мѣсце и можна мати певну надѣю, що оно въ недалекомъ вже часѣ станеся такъ необходиимъ, якъ свѣтло газу або навѣтъ и звичайна нафтowa лампа.

*) Jan Grzegorzewski. Studia spoleczno-statystyczne z siedliskiem w Krakowie 1882.

11) 14 посадъ платныхъ авокультантовъ по 500 зл., разомъ 7,000 зл.

12) 326 посадъ урядниковъ манипуляційныхъ, іпотечныхъ и рахунковыхъ по 1,100 зл., разомъ 358,600 зл.

13) 230 посадъ слугъ и дозорцівъ, пересѣчно по 350 зл., разомъ 80,500 зл.

Платна для всѣхъ хибуочихъ посадъ висити въ загалѣ 811,540 зл. Коли до той суми дочислїти що платній ділеристовъ, видалгороды, чиншѣ, пашалѣ, запомоги, удержанія будынківъ, мундури сторожнїхъ и оплату функціонаровъ прокураторії, що все підляя пересѣчнїхъ чиселъ висити рѣчно 240,000 зл., Галичина разомъ съ Буковиною есть рѣчно покривожена въ буджетъ министерства справедливости на 1,051,540 зл., и повинна быті домагатися вирѣння тої кривди въ радѣ державнїй.

Але ба, — скаже може гдѣто, — якъ дозорати, коли побольшнене видалківъ на судовництво въ Галичинѣ мусить повести за собою побольшнене буджету министерства справедливости, значится, и побольшнене податківъ?

На та датьци цифри статистичнї дуже цѣкаву вѣтвь. Коли бо въ цѣлому цивилизованѣмъ свѣтъ судовництво есть справдѣ тягаремъ державнїмъ, то въ однїй только Долитавії приносити оно правительству чистий зиськъ и то въ величинѣ суми 12 міліонівъ зл. Зъ самої Галичини и Буковини побирає скарбъ державнїй за стемпль, бланкеты векселї, перенесенія власності, інталуації, таксы и т. п. операції цивильно-судовї вѣтвівъ. На та датьци 3,809,250 зл., хоча агенди цивильно-судовї становлять только двѣ піяті часті всѣхъ агенди судіївъ въ загалѣ. Значится, двѣ піяті часті судіївъ въ Галичинѣ и Буковинѣ покрываюти майже цѣлковито всѣ кошти, сполученихъ въ всестороннѣмъ вимѣрѣ справедливости въ тѣхъ краяхъ. Зобольшнене числа судіївъ безперечно забольшнить число агенди, т. е. забольшнить и суму доходовъ для скарбу державнїго.

Не треба забути и о тѣмъ, що напії суми не только суть перетяжнї рѣжнородними справами (на одинъ судъ рѣчно, після обчислення п. Гжегожевскаго*) виспадає 10—12000 справъ рѣчно), але що до того мають дѣло съ спраками взглядно найтруднїшими, бо редактованими въ бѣльшнїй часті черезъ покутнїхъ писарівъ и въ рѣжнїхъ языкахъ. И такъ н. пр. Вѣдень на 1 міліонъ людности має побольшнене разу бѣльшнѣ адвокатовъ, нѣжъ цѣла Галичина разомъ съ Буковиною, а се прецѣ коїжды легко порозумѣвъ, що для судіївъ справа зредагована умъльнимъ адвокатомъ єсть далеко лекію и перегляднїшою отъ маїнни по-купнаго писаря. Признавъ ее вирѣчнїмъ и самъ найвысшій судъ вѣднїскїй, що нема труднїшнїхъ процесівъ якъ грунтovї споры въ Галичинѣ. Не диво отже, що Галичина въ однїй только взглядѣ перевыше прочї провінції, — підъ взглядомъ експлоатації безплатнихъ авокультантовъ и бесплатныхъ практикантовъ, котрьхъ маємо, Богу дякувати, около 250!

Законъ о подѣлѣ наукъ въ галицкихъ народныхъ школахъ

ухвалений львівськимъ соймомъ дні 6 (18) жовтня с.р.

(Конецъ.)

Арт. VIII. По убіченю звичайної народної школы, посѣщають ученики до 15 року життя включно курсы доповняючою науки. — Курсами може такоже користатися молодѣжь непереступивши школний вѣкъ або посѣщають науку або всѣхъ або только гдѣякихъ предметовъ.

Курсы доповняючою науки роздѣленій звичайно на три роки. Въ нихъ вітвуватися буде наука въ такихъ порахъ дні, тиждні и року, якій позволяють ученикамъ посвичатися надто практичнїмъ заняттямъ. Доповняюча наука повинна продовжуватися по крайнїй мѣрѣ чотири години що тиждня въ школахъ сельськихъ и по мѣсточкахъ, а шѣсть годинъ въ мѣстнїхъ школахъ.

Арт. IX. Курсы доповняючою науки повинні статися продовженемъ и доповненемъ загальнюю народною школы съ бѣльшою виразнїмъ назначенемъ до потребъ практичнїхъ становищъ.

1. Яко продовженїе науки загальнюю народною школы повинні уважатися: а) наука релігії; б) вправы въ читаню, аналізѣ и або дословнѣмъ, або свободнѣмъ вигошуваню огнѣвихъ літературнихъ творовъ въ загалѣ або особливо творовъ умъщенихъ въ зборнику на ту цѣль призначенихъ; в) оповѣдання зъ історії країви, якъ польской, рускої, такъ и австрійской, не виключаючи такоже історії чужеземної; г) описання окрестностей и мѣстечностей зъ географії.

2. Съ особливимъ примѣненемъ до потребъ практичнїхъ становищъ въ складѣ той науки: а) простѣйшій загальній вѣдомості въ бгновѣдаючою тому вправы зъ практичної стилістики, особливо руководство въ писаню листівъ, въ короткихъ справозданняхъ олучаючихся въ житїї випадкахъ,

ПЕРЕГЛЯДЬ ПОЛИТИЧНИЙ.

Австро-Угорська Монархія.

(Архікнязь Іоан) має дія 3 л. падолиста війсковим наукомъ товариствѣ въ Вѣдніи обтачъ системахъ військового образованія. Особа прелегента и способъ трактования матерії звернули на себе загальну увагу а цѣла праса застосовляється нинѣ надъ симъ фактъмъ и щодно сить дослідженіе виступленія члена цѣсарської родини. Огніть архікнязя Іоана замѣтний напередъ тымъ, що прелегентъ есть першимъ зъ пануючою въ Австро-династії, который виступивъ приподною фаховою рѣчию передъ ширшою публікою а тая обставина уважася доказомъ, що въ пануючої родинѣ знаходяться люди, котрій уміють стояти на становищі звичайного обывателя державы и особистьмъ сподвѣданьемъ причинити до рѣшения питань, якій обходить загальгорожданіе. — Но що бльшу вагу має огніть зъ минувшиою сботою зъ взгляду на то, якъ задивлює архікнязь на способъ порѣшенія спорного питання. Архікнязь поставивъ на становищі гуманности, котра есть провідною гадкою его рѣчи, а погляди его вражаютъ тымъ пріятливіе, що они висказали особою заемлююкою високе становище въ сунітській іерархії. На фактахъ черніхъ зъ исторії и на досвідѣ, якій зробивъ прелегентъ якъ членъ армії, основує дінь заключеніе, що лише гуманне трактуваніе вояка може дати поруку успішного сповіщенія обов'язківъ въ часі війни. Хочъ армія не може существоувати безъ дисципліни, то все таки повиннъ начальникъ памятати о той, що воляєсть чоловікомъ, и повиненъ шанувати его людські права. — Духъ високихъ гуманности проникає цѣлый отчіт архікнязя Іоана зъ найлучшою характеристикою его поглядівъ есть концепція уступи его бесѣди: „Man drille nicht, nur erziehe!“

(Межнародна технічна комісія для регуляції Висли) об'єднала недавно просторомъ, на котрій въ найблизшої будучності мають бути виконаній регуляційній працѣ, и згоднало на те, що въ протягу найближшихъ пять лѣтъ такъ Австро-якъ Россія мають прінятися даткомъ одного міліона на цѣлі дальнішого раціональнаго веденія зачатыхъ регуляційнихъ праць. Комісія рѣшила заразомъ що форсованіе регуляційнихъ роботъ поза тую фінансову границю не отповѣдало бы цѣли вже хочбы зъ той причини, що въ даяхъ отношепахъ неможнабы доставити павѣтъ бльше потрібного матеріалу, якъ и не можнабы значно розширити роботъ.

(Положеніе въ Хорватії) представляється бодай на око досить користно а роздражненіе зачиниє уступи рефлексії. Одинъ зъ новажаныхъ хорватськихъ патріотів помътивъ недавно въ „Agtat-ter Ztg.“ вступну статю, въ котрій визыває до спондійної розваги и подносить конечність мирної дискусії, котра лише може забезпечити права Хорватії. Пересправы можуть лише дотыкати спільніхъ интересів Хорватії и Угорщини. Зъ другої сторони мусить новий батькъ якъ и угорське правительство строго держатися законівъ угодовихъ, наколи успокоеніе умовъ має бути тривале. Та сама газета приносить въ кореспонденції зъ Шешту головні точки компроміса, заключеного межи угорськимъ правительствомъ а Хорватами на конференціяхъ пештенськихъ. — Після сей дослідженіївъ малися обѣ сторони умовити, що угорське правительство попехає на будуще всіхъ експериментівъ мадяризаційнихъ. Тиса мавъ первістко замѣръ черезъ змадяризованіе Хорватії тѣснійше зъ Угорщиною, теперъ однакожъ переконавши, що се не доведе до нѣчого, задумавъ уступствами єї приєднати для себе. Замѣръ сконсолідований интересівъ обохъ краївъ має перевестися іменно тимъ способомъ, що побудуются жалізні дороги, въ господарцівъ податкової наступції важній улегченія а передовсімъ має бути переведена реформа політичної адміністрації, котра въ доте першій формі есть причиною панорозу мінівъ и жалізвъ. Консеквенцію а властиво цѣліхъ плянівъ Тиси має бути поборювані агітації противъ звяза зъ Угорщиною. Баномъ Хорватії має бути заименованій бр. Францъ Філіповичъ братъ коїанданга въ Праздѣ, а выборъ можна о столько назвати щасливимъ, що дінь бувъ вже давніше командантою въ Загребѣ и въ тоймъ характерѣ зъумівъ собі зъєднати симпатію Пограничанъ, котрій ему підлагали. Въ прочемъ номінанція его отповѣдала найлучше тендершнімъ отвіщаніямъ, бо Філіповичъ, якъ пісюваній генералъ буде стояти понадъ сторонництвами и не дастися такъ легко увести партійно конституційнімъ взглядамъ.

ЗАГРАНІЦІЯ.

(Німеччина). Цѣлій Берлінъ и его околиця занять тепер високодостойними гостями, австрійскимъ престолонасл. архіки. Рудольфомъ и его високодостойною женою архіки. Стефанію. Австро-їмперації гості колька разуть висказали свою радість зъ приїзда якого дізнають въ Німеччинѣ такъ зъ стороны двору якъ и народу. Коли 7 с. м. кн. Вильгельмъ от архіки. Стефанію перенізджали черезъ почдамську площа, збраний народъ повітавъ ихъ грому кимъ воскликомъ; воскликі повторилися коли надѣхавъ архіки. Рудольфъ. Після „Magdeburg Ztg.“ намірє німецьке правительство побольшили артилерію о 680 арматъ.

(Франція). Французький посолъ въ Лондонѣ Вадінгтонъ получивъ отъ свого правительства згідливій інструкції. Єму поручено посилити англійському кабінетові намѣренія Франції,

котрій не толькож вдоволяє Англію, але увагляє такожъ и жаданіе Хіннъ. Може бути, що Вадінгтонъ вискаже де що на пирѣ у лордъ-майора о своїй місії. Франція вже вдоволяє окупацією укрїбленимъ мѣсцемъ Сонтгай, щоби лише прогнати „чорніхъ хоругви“. Наколи сповнить свою задачу, то више свого посла Патенотръ съ угодою до Хіннъ, котра забезпечує Хіннамъ значне побольшаніе області на лівомъ боці червононіжки. Крімъ того получить Патенотръ повномочье завязати съ Хіннами торговельну угоду, котра не толькож въ отновѣтній мѣрѣ має на єї інтереси Англії. Мимо великихъ посторонніхъ міній не важає французське правительство отнешеніе съ Хіннами за збраване. — Ходять слухи, що одинъ зъ російськихъ великихъ князівъ заручився съ дочкою гр. Парвіжа. — Недавно обігала по голоска, що Греки лежить недужій; якъ показується, Греки не толькож здорові, але бувъ навѣтъ на ловахъ зъ великими княземъ Владіміромъ, котрій бувъ доцішого вже часу перебуває въ Парижі.

(Італія). Ходять вѣсти, що межи Ватикану а російськимъ правительствомъ має настути тѣснійша звязь и що Бутеневт зостане іменованій російськимъ посланникомъ въ Ватиканѣ ще передъ новимъ рокомъ. Тымъ часомъ ведутся переговоры що до стадо заименованія папського пінція або по крайній мѣрѣ делегата при четвер бургскимъ дворомъ. На сьмі має дуже залежати Франції, котра якби вже соединилася зъ Россією; одинъ лиши Гирсь опирається тому и не хоче нѣкакъ згодитися на те, щоби папа мавъ свого пінція або хочбы и делегата въ Петербурзѣ. Будь що буде съ єї пінціємъ, що въ короткій часъ въ Ватиканѣ откроється російське посольство, знесене ще за часівъ папи Пія IX. Римські прихильники папи добавчують въ тоймъ признанку сполученія Россії и Франції противъ Італії и приверненія папи світської влади. Мощи Віктора Імануила мають бути остаточно пом'якшими въ серединѣ Пангеону, що на ватиканськихъ інтра-сіканіяхъ дуже немиле зробило вражене. Они піднесли вже крики противъ „взываю“ та намѣренія оскорбленія святихъ и завзывають папу, щоби запретувавъ противъ такому поступованию державної влади и королевської родини. Папа досі ще не рѣшився анѣ вже висказавъ въ сьмі взглядѣ своїхъ міній. Найновѣйший вѣсті доносять, що була оскверненію Пантеона вже готова и появится якъ лише буде взнесеній грібъ по-коїного короля въ єї церкві.

(Туреччина). Въ Константинополі перебуває вже бувъ доцішого часу магометанська депутатія зъ острова Крети, котра ледве тепер удостоилася бути приятою великимъ везиромъ и міністрамъ внутрішніхъ ділъ. Депутація предложила об'ємисте приєднати папу, въ котрій особливо жадується, що дотепершній генералъ губернаторъ Фогіядесь-паша спріє бльше грецькому. Магомедане жадають, щоби правительство откликало сего генералъ-губернатора а застуцило его якимъ другимъ, магометаніонъ. Министри не прокликали депутатія нѣчого цієнаго лише прирекли, що займутся сею справою.

(Сербія). Положеніе въ Сербії чимъ разъ стаєся грізнейшимъ. Хочъ якъ мало єсть доходить зъ мѣсця непокойївъ, то однакожъ на толькож достаточно, що можемо зъ ныхъ вносити, що постачаніе селянъ въ Сербії въ цѣлому розгарѣ. Заведеніе стану облоги и оголошеніе доразового суду воєнного въ зійчарському окрузѣ якъ такожъ и висланіе туди значна воєнної сили доказують ясно, що небезпеченіство стало вже дуже грізнимъ. Всѣ подобноти сего руху не суть ще доси докладно знаюї, однакожъ звѣстя, що селяніе зійчарського округа заняли възвѣзъ коло Честгоброди и обсадили горби коло Дукова, щоби зъ єї боки боронити висланіймъ войсками приступу до округа. Найбльшій непокой проявився въ алексеніаційкому окрузѣ, где правительство хотѣло вже такожъ завести станъ осади и толькож на представленье тамошнього окружного настоютеля бготутило бть сего. До сего причинилося и та обстановка, що правительство не хо- че бть разу въ всіхъ округахъ отбирати оружіе, щоби не викликати загальнога заворушення. Найдѣть въ чорнорѣцкому новѣтѣ зійчарського округа постановлено лишь бгь одної часті населенія отобрati оружіе а мимо того прішло тутъ до великихъ непокойївъ. Войско вислане сюда складається по бльшої часті зъ елементівъ румунського и здається, що оно поки що далобы собі ради. Але наколибъ повсташъ цѣлій округъ, то небезпеченіство будобы велике, бо сей округъ одинъ зъ найдѣльшихъ въ Сербії числити 60.000 жителівъ и мѣгобы виставити 10.000 збройнихъ людей. При тепершній станѣ рѣчъ не єсть неможливимъ, щоби повсташте розширилося по цѣлій Сербії. Найновѣйше поступленіе сербського правительства викликало такъ въ цѣлій Сербії якъ и за границею дуже приkre вражене и бодай чи не принесе для правительства дуже сумній місії народу.

(П. Максимъ Михалякъ, ц. к. судія въ Путіловѣ на Буковинѣ, дѣжалася для З падолиста не звѣтайчикомъ а заслуженою овациї въ день овоїхъ іменинъ. Не було се ще пічимъ незвѣтайчимъ, що тому справедливому, честному и гуманному судії складали благожеланія всякихъ депутатія и поважній личності зъ мѣста и окрестності, але се незвѣтайчне, що вечеромъ збрався народъ зъ сель Плоське, Сергієвъ, Сторонець, Тороки, Кисилицѣ, Дечинець и др. и устроївъ любимому батькови-судію славну овацию. Коли стемніло, далися чути напротивъ мешканія п. Михаляка по другої сторонѣ потока Путіловки вистрѣли зъ ручиць и запалавъ сильний огонь зъ великого стоса добре осмоленого дерева. При чудесній видѣ палаючого огню и при вистрѣлахъ перешла численна товща народу по-передъ хату. Суді въ народныхъ строяхъ, легіпъ съ яркими лушницями въ рукахъ. Потому всѣ устались въ ладѣ передъ хатою и кликнули въ одинъ голосъ „Многая лѣта!“ Хвіла була одушевляюча. П. Михалякъ вийшовъ до народу и трошній такимъ нагляднимъ доказомъ прихильності селянъ до себе, промовивъ щиро до „славнихъ Гуцулівъ“. „Дакую Вамъ щиримъ сердечемъ — говоривъ онъ — а заразомъ завѣрю Васъ, що я народъ своїй люблю и для него цѣла житя посвячу. Славні Гуцули! Я маю до Васъ одну просьбу: покиньте навычку зъ коршиахъ при горбѣ залагодувати справы, робити записи и контракти и такъ часто марнувати свое майно, покиньте тую навычку, а добробѣть гуцульській поверне підъ Вашу стрѣху. Якъ все, такъ и теперъ заявляю, що кождий покривдженій, кто бы бувъ нѣ бувъ, знайде у мене народу и справедливості“. По промовѣ п. Михаляка знову повторились вистрѣли а навѣтъ феерверки зъ сторони селянъ, а збрана интелигенція бгисала хороши „Многая лѣта“ и „Послухай гласъ“. Отакъ старшины громадокъ зложили щирі желанія своему доброму сулі і при грібкомъ всі народъ розбівся. Зъ сеї незвѣтайчиками зъ стороны селянъ, а збрана интелигенція бгисала хороши „Многая лѣта“ и „Послухай гласъ“. Отакъ старшины громадокъ зложили щирі желанія своему доброму сулі і при грібкомъ всі народъ розбівся.

(Іспанія). Зъ Мадриду пишуть, що тамъ готовиться горяча борба противъ нового министерства Позады Геррери. Журналы, отдані партії Арист. ХХVII. Поручаю мому министрови просвѣтіе нынішнього закона.

Сагасты, промовляють рѣшуче и визываючи. Газета El Norte, що уважає органомъ міністра Морета і Прендергаста, педаво заявила, що Мореть і его три товариші, пом'якъ ними Льонель Домінгues, лише підъ сюю вимінкою ввійшли до кабінету, що буде пізньше привернене загальнє право голосування. Iberia і Согре доказують, що введеніе загального права голосування є неможливимъ. Кортези збідуются 15 грудня, а союзники Сагасты, котрій тепер є бльшість въ нихъ, мають, хотіть сильно виступити противъ кабінету заразъ зъ початкомъ сесії. Маршалокъ Кампос і попередній міністеръ дѣлъ заграниць, Вега де Арміо, суть вправді противъ сего, щоби вже тепер працювати надъ ослабленьемъ министерства Позады Геррери, але самъ Сагаста дійде рѣшівов, почати борбу заразъ противъ наслідникамъ. Дальше журу для правительства творить Куба, де бояться нового повстання, бо дівадливо, що въ Ямайцѣ і въ середній Америцѣ, где живуть численній начальники послѣднього повстання на Кубу, приготовлюються до походу на Кубу.

НОВИНКИ.

— На дохдь бѣдніхъ учениківъ рускомъ гімназії отбудеся сьгодніе въ рускомъ театрѣ представленьє комодії М. Балуцкого „Белакі рыбы“ и комичної оперетки Д. Млаки „Яноши Иштингази“ зъ музикою Іс. Воробкевича. Зъ уваги на гумантарну цѣль и на добрь штуку просимо львівському П. Т. публичноти руску якъ найчисленнішіє явитися на нынішній представленю.

— Довго ждану драму „Олеся“ о. Бажанського представлено въ четверъ першій разъ во Львовѣ на сценѣ нашого театру. Основне єїнене сего драматично-музичного твору, названого авторомъ „оперою“ подамо въ слѣдуючомъ числѣ, тымъ бльше, що побѣдъ „Запорожця за Дунаємъ“ Артемівського наше товариство драматичне не посідало доси въ своїмъ репертоарѣ другої „оперы“. Лише про гру артистовъ скажемо теперъ, що папа Попелевъ и п. Карпинський въ головнихъ роляхъ възвались зъ своїмъ задачамъ зовсімъ хорошо. Папа Поп. зискала собі вже заслужену симпатію у публіки львівської, а п. Карп. показавъ, що по-свідома звонкій, широкій лиричний теноръ, котрій умно вищеканий и вишколений має передъ собою и будучість. Проча артисти не мали поля до поиску вокального, а хоры ишли не конче гладко.

— Дирекція руского театру дастъ що у Львовѣ крімъ нынішнього 5 представлень; въ недѣлю, 18 л. с. м. послѣднє. Огакъ переїде до Золочева, где съ днемъ 22 л. с. м. розпочне представлення.

— Рукополагане въ св

востъ и гуманность судії. Дай намъ Боже якъ наилѣпшіе такихъ Михаляковъ!...

— Отъ о. Европиана Тимоцкого зъ Дзвиняча одержали мы препорученіе заявить въ его имени въ "Дѣлѣ", что дописъ зъ Залѣщикъ, умѣщена въ 9 ч. черновецкой "Gazetы Polsk-ой", а повторена "Dziennik-омъ Polsk-имъ" о минимъ чиннѣ зневаженю о. К.—ы въ Бедриковцахъ, есть неправдива. Мысмо замѣтилъ, що сама "Gazeta Polska" умѣстила въ послѣднѣмъ числѣ дописъ, которы простили первѣстнѣе тенденційне донесеніе въ той способѣ, що — какъ — були "увагу острѣ", але о. К.—ы нѣкто зъ другихъ священиковъ лично не зневажавъ. Справедливо замѣчено такожъ въ сѣй дописѣ, що въ загальне не належить пускати въ газеты того, що дѣлается въ четырохъ отѣнахъ.

— Хвали мя роте! Передъ колькома дніями умѣстила "Gaz. Nar." довжену статію, въ которой говорятъ, що будьтобы зъ помежи девяти членовъ обрядовомъ комісіи толькъ одинъ Змартвыхстанецъ кс. Смоликовскій бувъ за задержаніемъ триарменныхъ крестовъ въ рускому обрядѣ, коли тымъ часомъ всѣ прочи члены були за іхъ скованіемъ. Въ представлению рѣчи "Gazetы Narodow-ою" мы здогадуемся толькъ хитрого маневру, вырахованого на добутъ популярности для Змартвыхстанецъ, бо гдѣ увѣрити, що Змартвыхстанецъ въ комісіи обрядовомъ мавъ быти однокимъ защитникомъ прадѣльного знаменія руского обряду... На всякий способѣ прочи члены комісіи не познай збути мовчаніемъ предста вленія рѣчи черезъ "Gazetу Narodow-у".

— Въ селѣ Нереминовѣ (коло Хоросткова) — якъ доносять "Батьківщинѣ" — оббѣрать злодѣй днія 12 л. вересня с. р. церкви. Въ ночи, хочь варта пильнували, злодѣй вырѣзавъ дѣру въ дверехъ, втоунути засувъ, дѣстався до церкви и виїться скарбону на поле. Ту разбивъ єи и виїнявъ 300 зр. срѣбромъ, а лишивъ 70 зр. паперами, которыхъ, видно не доглянувъ въ книжцѣ на дні скарбони.

— Именованія. Ц. к. краева рада школы именуvalа дѣйствными учительями: Іосифа Глуца въ Охотници, Албоза Витошинського въ Гайворонцѣ, Юрія Михайлека въ Сморжи, Юлю Ломиньскую въ Стрѣльчикахъ и Анелю Порембську въ Закличинѣ.

— Страшне мордерство въ Ковицѣ. Терминаторъ, хлопецъ 18-лѣтній, зарѣзавъ зъ мести въ ночи зъ 25 на 26 жовтня майстра и его жену. Съ зимною кровю зложивъ трупи до скринѣ, стоячи въ хатѣ, и замкнувъ єи на ключъ. Забрало ему се часу до 6 годинъ рано. Въ той часѣ збудилися дробній дѣти и почали плакати. Онъ поклавъ єихъ на печи и запаливъ въ ій, а коли добро разгорѣлося, замкнувъ хату и удавася до поблизу шинку. Коли дымъ почавъ добуватись чрезъ двери и окна, збѣглися сусѣди, виломали двери и насампередъ побачили на печи двое дѣтей вже удушенихъ. Почали отже выносити рѣчи, гадаючи, що обоихъ господаревъ не було дома. Однакъ коли мали виносити скриню, то тая своїмъ називчайнимъ тягаромъ звернула на себе увагу. Розбито єи и знайдено два трупи. Підозрѣннѣ упало на терминатора, котрого въ поблизу шинку схвачено. Злочинецъ признавася се часъ до вини.

— Галицкій Русинъ въ Петербурзѣ. Часопись петербурзка "Новости" пише въ послѣднѣмъ числѣ: "Мусимо звернути увагу добрыхъ людей на оплачаний станте молодого чоловѣка, академика львовскаго университету (?) Николая Павловича Павлюка, котрый прибувши до Россіи для поступленія на университетъ петербурзкій, принялъ россійскаго підданства и замешканія ту на за всеїдь, теперъ не має зъ чого удержатися и находитися въ крайній нуждѣ. Мешкає на Невскому проспектѣ, 82, 13.

— Столітній ювілій россійской академіи наукъ обходилося святочно для 2 падолиста въ Петербурзѣ. Академію заложила царева Катерина въ 1783 р., а названо єи россійскою, позаякъ єи здаюю було виробленіе языка, письменностіи и історії россійской. Першимъ презесомъ академіи була княжна Катерина Дацкова. Въ р. 1841 настутило перемѣненіе академіи россійкою на отдель другій цвісарской академіи наукъ, що мала складатися зъ 16 актуальныхъ академиковъ и 4 адъюнктовъ.

— До бурсы братства св. О. Николая въ Станиславовѣ принятій на сей школъный рокъ 34 питомцѣ, имено: А) зъ гімназіи зъ VIII кл.: 1) Ник. Стемпурскій, синъ ремесника зъ Богородчанъ. Зъ VI кл.: 2) Юл. Левинський, сирота по священику зъ Мужилова, 3) Іосифъ Лятышевскій, синъ ремесника зъ Богородчанъ, 4) Мих. Мотюкъ, сирота по мѣщанину зъ Тысменицѣ, 5) Володим. Микецикъ, синъ священика зъ Нѣмшина. Зъ V кл. 6) Тома Бородайкевичъ, синъ священика зъ Плаучи великої, 7) Дим. Іосифовичъ, синъ господаря зъ Скоморохъ новихъ, 8) Ів. Микитка, синъ учителя зъ Воскресинець, 9) Генр. Тепольницкій, синъ урядника зъ Ходорова, 10) Теоф. Шышко, сирота по священику. Зъ IV кл.: 11) Мих. Басаррабъ, синъ господаря зъ Лаховець, 12) Григ. Ганкевичъ, синъ священика зъ Пиеви, 13) Ник. Кордасевичъ, сирота по священику зъ Ярослави, 14) Вас. Левицкій, сирота по нар. учителю зъ Соколовки, 15) Юрій Мартинюкъ, синъ господаря зъ Лаховець, 16) Гарасимъ Семківъ, синъ зарубиника зъ Болшовиць. Зъ III кл.: 17) Александ. Витковицкій, сирота по священику зъ Велеслави, 18) Євг. Даниловичъ, синъ нар. учителя зъ Кершеви, 19) Володим. Коцанъ, синъ нар. учителя зъ Лучинець, 20) Мих. Петрушевичъ, синъ нар. учи-

(Надслане.)

(Бонбони зъ вузколистною бабки?) Кто не застудився що під чась острої непогоды и не набрався задля початкової неуваги сильного нежиту, тай що не перебувъ безсонної ночі, мучений кашлемъ, що ажъ до блювоти доводивъ? — Неодній береся рано ста откіненемъ сіни, въ ночі назбирено, засохло въ горлѣ и стоять несвѣдомъ мимо цѣлого множества безхосеїнхъ лѣквѣтъ, которыхъ уживаніе дуже а дуже рѣдко веде до виздоровленія. Ми робимо тому уважнимъ на правдивій бонбони зъ вузколистною бабки фірми Віктора Шмидта и синъ въ Вѣдни, а онъ знаменитъ філіаломъ може всякий пересвѣдчитися. Ініція вузколистна бабка мѣстить въ собі тайну доси не ви явлену, що розширеній сплошній скрбъ гортачки и системови горлянку скоро помагає и черезъ та прискорює вилеченіе недужихъ органівъ. Тому ти бонбони повинна мати кожда родина. Въ кождій антицѣлії можна дѣстати правдиви

(Надслане.)

Однимъ зъ найважливішихъ и найпотребливішихъ літературнихъ предпринять въ польській літературѣ єсть безперечно **Брокгаузъ Конверсаційний Лексиконъ**. Въ протягу 70 роківъ ставлъся первостепеннимъ задля народнъмъ и въ наслідокъ своєї хосеності и ужитку таїкъ розширился, якъ нѣкакъ другої таїкъ таїкъ. Около 400.000 прімѣрниківъ сего обширного предпріемства (отже до 5 мил. томбъ) знашо требу такого скарбу знання може публичністю 13-те видань дѣла, розпочате ще передъ 1^и, р. дѣйсвіїмъ содержанія таїкъ що до типографічної окраси, іменно черезъ **додань многихъ тисячъ** отчеснень якъ пр. Блюнчли (+), пр. Гнейстъ, пр. Гольцендорфъ, Др. Ф. Рене, інженеръ Ульянъ, пр. Фогтъ (Женевы), пр. Ф. Петтенкоферъ и др. стараются въ новому виданю, обійтися 16 томбъ привати найновішу точку зрення людскаго знання и почати въ нації ступінь видѣ для нашого народа

„МЕРТВІЙ ДУШЪ“

гумористична повѣсть **Миколая Гоголя** съ портретомъ автора и "Словомъ єсть Выдавництва" (278 сторінокъ великої 8-ки).

Цѣна 1 зр. 80 кр.; съ пересылкою поштовою 2 зр.

Дѣстати можна въ администрації "Дѣла" и въ книгарніи Старополітній.

На село

глѧдяся учителя до двохъ малыхъ хлощівъ. Близша вѣдомость въ Администрації "Дѣла". (2-3)

!! Новость !!

Рускій букви на листовомъ папері и ковертахъ

за 100 штукъ друковъ 35 кр.

за 50 штукъ друковъ 25 кр.

Билеты гратуляційні рускій съ написами: "Многа лѣта", "Поздоровлю ѿ днемъ ангела", "Всего добра", "Въ день початку" и т. п., бѣль отъ 2 кр. кольоровъ съ красами до 1 зр. въ великомъ выборѣ поручає:

К. М. Вознякъ во Лвовѣ ул. Ормінська ч. 6. (напротивъ "Народного Дому").

Съ днемъ 28 жовтня с. р. **Открываємо торговлю** варовъ корінніхъ, Винъ, Руму и Розолисовъ подъ фірмою

Чапоровскій и Плошовскій при ул. Гайдамацькій ч. 15. Заразомъ будемо удержанувати щедро засомотреній

Складъ Гербаты лишь зъ найновѣжішого збору въ добріхъ родахъ по найнижшихъ цѣнахъ. Окремо урядженія

КОМНАТА до СНЬДАНЬ отповѣсть всѣмъ вимогамъ.

Поручаючи наші услуги лаекавымъ взглядамъ П. Т. Публичніи завѣремо зарозумтъ, що всякий порученій якъ въ мѣсці такъ въ провінції довершуємо совѣтно и безприволочно. (4-6)

Свѣчи церковній

чистий, безъ домішкі земного воску и другого суррогату поручає

ТОРГОВЛЯ

Кароля Баллабана

подъ Золотымъ Когутомъ ул. Галицька ч 396.

Штуки по 2 ф., 1/2 ф., 1 ф., 2/4 ф. и 1/4 ф., по 54 кр за фунтъ.

Продаючи толькъ добрый товаръ оголошуя якъ найприступнѣшій цѣни и запрошую для того Ви. Кліръ спроваджувати свѣчи лишь зъ моєї торговлї. (18-?)

Бонбоновъ-бабковыхъ

Віктора Шмидта & Сыновъ, въ Вѣдни, противъ кашлю, хрипкі, замуленія флегмою, нежиту и т. д. Складъ правдивихъ лишь въ антикахъ и у Кароля Баллабана.

Подписаній має честь припомнити свою адресомъ поч. Публ. що виконує всѣ ікони рода релігійного малярства по наймѣрнѣшіхъ цѣнахъ. Отъ давна знаний ізъ своїхъ собственної праць прошу о ласкаліе занотованії моєї адреси: **Теофиль Копистинський** зрт. мал. во Лвовѣ, ул. Краковска ч. 20.

Лѣкарь-дентистъ

зъ Вѣдни

А. ШТАЙНЪ

остѣвъ постійно въ

Тернополі

и лѣчить всякихъ хоробъ усть и зубовъ. Операциі, пломбованія, чищенія зубовъ, виправлюваніе штучнихъ зубовъ и щокъ довершує якъ наилучше и найдели катайше.

Мешкає въ домѣ аптекаря, п. Ямропевича. (2-3)

Найновѣйши и поправлени

МАШИНЫ ДО ШИТЬЯ

съ гарантією 5 лѣтъ.

Тиждніеві рати 1 зр.

або посли умовы.

Болька суть где видѣ купленыхъ машинъ пересылає рѣбъ-рѣбо до мене

П. Т. Публіка для замѣни на машини

практичніи и поправлі.

Шумні анонси заграницькихъ фирмъ и множества агентствъ, котрій круїтють по краю, зводять **неосторожнѣхъ** тандитнми машинами подъ назвою "Оригіналъ", хотъ така машина збігується — інѣмъ є єще і сплатитою (ратами), шие тяжко и **шкодити здорово.** (25-52)

Замѣну и всяку направу машинъ до шитья всѣхъ системъ, човенця, часті складовъ, голки, оливу до машинъ поручав

ГОСІФЪ ІВАНИЦКІЙ

механікъ и спеціалистъ во Лвовѣ, въ готелю Жоржа.

Выробите на годину 60 дѣрокъ.

Выробите на годину 4 пары.

Цѣни мѣсць: Фотель 1 зр., крѣсло въ першихъ V-ти рахъ 80 кр., въ дальшихъ рахъ 60 кр., паркетъ 40 кр., партеръ 25 кр., галерія 20 кр.

Билетовъ дѣстати можна въ торговлї п. Димета въ ринку и въ комітатахъ товариства "Руска Босіда", улица Скарбовска Ч. 2, а вечеромъ отъ години 5-тої при каї.

Початокъ точно о годині 7-мой.

Выробите на годину 7-мой.

Выробите на годину 7-мой.

Выробите на годину 7-мой.

Выробите на годину 7-мой.